

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Českých Budějovicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Hanou Brožovou v právní věci

žalobkyně:

██████████ narozená ██████████,
bytem ██████████,
zastoupené advokátem JUDr. Petrem Medunou,
se sídlem Revoluční 1044/23, 110 00 Praha 1,

proti

žalované:

Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774,
se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 - Žižkov,
zastoupené advokátem JUDr. Adamem Rakovským,
se sídlem Václavská 316/12, 120 00 Praha 2,

o nahrazení projevu vůle,

takto:

- I. Řízení **se** o části žaloby o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků parc. č. ████████ v katastrálním území a obci ██████████ a parc. č. ████████ v katastrálním území a obci ██████████ v této části **zastavuje**.
- II. **Nahrazuje se** projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní tuto smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě):
 1. Žalovaná Česká republika – Státní pozemkový úřad, IČ: 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3, (dále jen Státní pozemkový úřad) spravuje pozemky ve vlastnictví státu, a to pozemek parc. č. ████████ katastrální území ██████████

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Račáková.

obec [redacted] pozemek parc. č. [redacted] katastrální území [redacted] obec [redacted]
[redacted] pozemek parc. č. [redacted] katastrální území [redacted] obec [redacted]
pozemek parc. č. [redacted] katastrální území [redacted] obec [redacted] vše
zapsáno na LV č. [redacted] u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální
pracoviště České Budějovice.

2. Žalobkyně [redacted] narozená [redacted], trvale bytem [redacted]
[redacted], je oprávněnou osobou ve smyslu ust. § 4 odst. 4 zákona o půdě.
3. Žalobkyně má na základě rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu
Praha, č. j. PÚ 1227/10 ze dne 14. 6. 2010, č. j. PÚ 1240/05 ze dne 11. 5. 2005,
č. j. PÚ 1682/10 ze dne 20. 8. 2010, č. j. PÚ 1814 ze dne 10. 12. 2003,
č. j. PÚ 2604/03 ze dne 30. 9. 2003, č. j. PÚ 2724/03 ze dne 29. 9. 2003,
č. j. PÚ 3133/96 ze dne 10. 8. 2004, č. j. PÚ 547/07 ze dne 26. 2. 2007,
č. j. PÚ 811/11 ze dne 21. 6. 2011, č. j. PÚ 933/10 ze dne 14. 5. 2010, č. j. PÚ 171/12
ze dne 9. 2. 2012, č. j. PÚ 255/12 ze dne 27. 2. 2012, č. j. PÚ 1857/11 ze dne
27. 12. 2011, č. j. PÚ 543/12 ze dne 16. 5. 2012, č. j. PÚ 5064/92/2 ze dne 1. 8. 2013,
č. j. PÚ 5064/92/3 ze dne 29. 8. 2013, č. j. PÚ 5064/92/4 ze dne 20. 9. 2013,
č. j. PÚ 1425/12/3 ze dne 16. 12. 2013 a č. j. PÚ 5064/92/6 ze dne 16. 5. 2014 a dále
na základě soudních rozhodnutí: rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4
č. j. 10 C 215/2005-154 ze dne 20. 2. 2013 ve spojení s rozsudkem Městského soudu
v Praze č. j. 24 Co 116/2013-277 ze dne 10. 10. 2016, rozsudku Obvodního soudu
pro Prahu 4 č. j. 43 C 378/2008-280 ze dne 22. 5. 2015 ve spojení s rozsudkem
Městského soudu v Praze č. j. 24 Co 301/2015-334 ze dne 28. 4. 2016, rozsudku
Obvodního soudu pro Prahu 4 č. j. 9 C 227/2011-147 ze dne 21. 5. 2015 ve spojení
s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 24 Co 142/2015-166 ze dne 29. 7. 2015,
rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č. j. 15 C 53/2013-156 ze dne 27. 10. 2016
ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 24 Co 21/2017-211 ze dne
29. 5. 2017, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za
pozemky žalobkyni v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1
zákona o půdě nevyslané.
4. Žalovaná k uspokojení nároku žalobkyně na náhradu za pozemky v restituci nevyslané
touto smlouvou bezúplatně převádí žalobkyni pozemky specifikované ve výroku II.
tohoto rozsudku shora a žalobkyně tyto pozemky do svého vlastnictví přijímá.

III. Žaloba **se** v části, kterou se žalobkyně domáhala nahrazení projevu vůle žalované uzavřít
se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu pozemků parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted]
v katastrálním území [redacted] a obci [redacted] zapsaných na LV č. [redacted]
u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice,
zamítá.

IV. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů řízení částku 265 775 Kč do
tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou u zdejšího soudu dne 16. 6. 2021 domáhala vydání rozsudku,
jímž by soud nahradil projev vůle žalované uzavřít se žalobkyní smlouvu o bezúplatném převodu
pozemků ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě
a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zák. o půdě“), když žalobkyně konkrétně usilovala o
převod pozemků ve vlastnictví státu parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] a
obci [redacted] pozemků parc. č. [redacted], parc. [redacted] parc. č. [redacted] parc. č. [redacted] a parc. č.
[redacted] v katastrálním území [redacted] a obci [redacted] Žalobu odůvodnila tím, že je
osobou oprávněnou k uplatňování restitučních nároků dle § 4 zák. o půdě, což vyplývá z

rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 1227/10 ze dne 14. 6. 2010, č. j. PÚ 1240/05 ze dne 11. 5. 2005, č. j. PÚ 1682/10 ze dne 20. 8. 2010, č. j. PÚ 1814 ze dne 10. 12. 2003, č. j. PÚ 2604/03 ze dne 30. 9. 2003, č. j. PÚ 2724/03 ze dne 29. 9. 2003, č. j. PÚ 3133/96 ze dne 10. 8. 2004, č. j. PÚ 547/07 ze dne 26. 2. 2007, č. j. PÚ 811/11 ze dne 21. 6. 2011, č. j. PÚ 933/10 ze dne 14. 5. 2010, č. j. PÚ 171/12 ze dne 9. 2. 2012, č. j. PÚ 255/12 ze dne 27. 2. 2012, č. j. PÚ 1857/11 ze dne 27. 12. 2011, č. j. PÚ 543/12 ze dne 16. 5. 2012, č. j. PÚ 5064/92/2 ze dne 1. 8. 2013, č. j. PÚ 5064/92/3 ze dne 29. 8. 2013, č. j. PÚ 5064/92/4 ze dne 20. 9. 2013, č. j. PÚ 1425/12/3 ze dne 16. 12. 2013 a č. j. PÚ 5064/92/6 ze dne 16. 5. 2014 a dále i soudních rozhodnutí: rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č. j. 10 C 215/2005-154 ze dne 20. 2. 2013 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 24 Co 116/2013-277 ze dne 10. 10. 2016, rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č. j. 43 C 378/2008-280 ze dne 22. 5. 2015 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 24 Co 301/2015-334 ze dne 28. 4. 2016, rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č. j. 9 C 227/2011-147 ze dne 21. 5. 2015 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 24 Co 142/2015-166 ze dne 29. 7. 2015, rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 č. j. 15 C 53/2013-156 ze dne 27. 10. 2016 ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 24 Co 21/2017-211 ze dne 29. 5. 2017. Restituční nárok žalobkyně však ani po 28 letech od podání restituční výzvy nebyl zcela uspokojen pro dlouhotrvající a liknavý postup žalované, která upřednostňuje úplatné převody pozemků a převody na jiné osoby než osoby oprávněné podle zákona o půdě a žalobkyni navíc vyloučila z možnosti soutěžení o náhradní pozemky tím, že její restituční nárok eviduje jako přecerpaný z důvodu jeho trvale nesprávného ocenění. Restituční nárok žalobkyně dle znaleckých posudků znaleckého ústavu YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. činí 29,995.724 Kč, což bylo opakovaně konstatováno pravomocnými rozhodnutími soudů.

2. V průběhu řízení žalobkyně navrhla změnu žaloby podáním ze dne 13. 12. 2021, kterým doplnila žalobu o převod dalších pozemků ve vlastnictví žalované o pozemky parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] a obci [REDAKCE], pozemku parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], obci [REDAKCE], a parc. č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], obci [REDAKCE]. Soud při jednání dne 7. 1. 2022 tuto změnu žaloby připustil. Žalobkyně dále v průběhu řízení vzala ohledně pozemků parc. č. [REDAKCE] v k.ú. a obci [REDAKCE] svou žalobu zpět, neboť tyto pozemky byly mezitím převedeny žalovanou na jiného vlastníka. Soud usnesením ze dne 11.10.2023 č.j. 15 C208/2021-475 řízení v této části po souhlasu žalované zastavil. Následně došlo ze strany žalobkyně i k částečnému zpětvzetí žaloby ohledně pozemků parc.č. [REDAKCE] v k.ú. a obci [REDAKCE] a pozemku parc.č. [REDAKCE] v k.ú. a obci [REDAKCE]; s ohledem na tento procesní úkon žalobkyně soud řízení i ohledně těchto pozemků po souhlasu žalované částečně zastavil dle § 96 odst. 1 a 2 o.s.ř., jak je uvedeno ve výroku v odst. I. tohoto rozsudku.
3. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl. Uvedla jednak, že restituční nárok žalobkyně je již zcela uspokojen, nesouhlasí s výší restitučního nároku jak jej vyčíslují znalecké posudky vypracované společností YBN CONSULT – Znalecký ústav s.r.o., č. 219/2920/2015 ze dne 20. 1. 2015 a č. 345/3046/2017 ze dne 30. 10. 2017, na které žalobkyně poukazuje. Vytýkala jim, že závěry učiněné o ceně nevydaných pozemků v nich uvedené jsou nesprávné a pro posouzení výše restitučního nároku žalobkyně jsou tyto posudky zcela nepoužitelné, že znalecké posudky trpí řadou vad, které je činí nepřezkoumatelnými. Znalecký ústav v nich např. odpovídá jak na právní otázky, tak i na ty skutkové, které by měly být předmětem dokazování v rámci soudního řízení, k posouzení okamžiku přechodu pozemků na stát a účely převodu k nim nejsou znalcem předloženy žádné podklady, z nichž by mohlo vyplnout, které datum je rozhodné pro posouzení kvality jednotlivých pozemků. Znalci v nich vycházeli zejména ze svých dojmů nebo neověřených informací sdělených jinými osobami, nesprávně vyměřili části pozemků a v neposlední řadě nezohlednili srážky dle přílohy č. 7 vyhl. č. 182/1988 Sb., o cenách staveb pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání práva pozemků a náhradách za dočasné

užívání pozemků, ve znění vyhl. č. 316/1990 Sb., kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků (dále jen oceňovací vyhláška). Použili dále nesprávně územně plánovací dokumentaci, když směrné plány, ze kterých vycházeli při určení charakteru jednotlivých pozemků, nebyly v době vypracování znaleckého posudku schváleny, část z nich dokonce nebyla schválena nikdy. Došlo zároveň k nesprávnému vyměření částí pozemků a nesprávnému ocenění částí pozemků, když jsou v nich oceňovány pozemky bez ohledu na to, která jejich část byla určena pro stavbu a která pro zemědělské využití. Dále namítala, že ani nebyly splněny podmínky, které by žalobkyni umožňovaly výjimečné získání náhradního pozemku mimo proces veřejných nabídek, zejména je zde absence liknavosti a svévole na straně žalované ve veřejných nabídkách. Ohledně pozemků, které žalobkyně navrhla k převodu, pak uvedla, že vyjma pozemků parc.č. [REDAKCE] katastrální území [REDAKCE] obec [REDAKCE] parc. č. [REDAKCE] katastrální území [REDAKCE] obec [REDAKCE] pozemek parc. č. [REDAKCE] katastrální území [REDAKCE] obec [REDAKCE] parc. č. [REDAKCE] katastrální území [REDAKCE] obec [REDAKCE] nejsou tyto k převodu vhodné nebo schopné.

4. Po provedeném dokazování soud zjistil následující skutkový stav:
5. Z rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Pozemkového úřadu Praha na základě soudních rozhodnutí, specifikovaných ve výroku v odstavci druhém, bylo prokázáno, že žalobkyně má nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky v restitucích nevydané z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě. V odůvodnění těchto rozhodnutí se pak podává, že původní vlastníci jako oprávněné osoby dle § 4 odst. 4 zákona o půdě uplatňují své restituční nároky u Pozemkového úřadu týkající se pozemků nacházející se na území hlavního města Prahy a tyto nároky doložili. Žalobkyně a její bratr [REDAKCE] jsou dědici těchto oprávněných osob; žalobkyně jako dědička po své matce [REDAKCE] na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. 5. 2012, č. j. 34 D 3245/2008-461, a po otci [REDAKCE] na základě usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 1. 7. 1999, sp. zn. 34 D 27/95.
6. Ze znaleckého posudku YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. č. 219/2920/2015 ze dne 20. 1. 2015 bylo zjištěno, že oceňuje restituční nároky žalobkyně a jejího bratra týkající se nevydaných pozemků dle většiny rozhodnutí pozemkového úřadu specifikovaných ve výroku I. odst. 3 tohoto rozsudku vyjma rozhodnutí č. j. PÚ 1814/00, PÚ 5064/92/2, PÚ 5064/92/3, PÚ 5064/92/4 a PÚ 5064/92/6. Byl vypracován v souvislosti s řízením vedeným Obvodním soudem pro Prahu 5 sp. zn. 31 C 82/13, když znalec provedl ocenění podle vyhlášky č. 182/1988 Sb. spolu s přílohou č. 7 k této vyhlášce a to s poukazem na rozsudek Nejvyššího soudu ČR z 5. 10. 2012 sp. zn. 28 Cdo 1013/2012. Z něho vyplývá, že pozemky, určené schválenou územní plánovací dokumentací k zastavění, budou oceněny jako pozemky stavební dle vyhlášky č. 182/1988 ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. Stanovení ceny pozemků tedy provedl znalecký ústav k datu 24. 6. 1991 podle tehdy platného cenového předpisu. Ze znaleckého posudku dále vyplývá, že znalec ocenil nevydáváné pozemky dle jednotlivých rozhodnutí pozemkového úřadu tak, že jejich hodnota dle rozhodnutí PÚ 1227/10 je ve výši 341 000 Kč, PÚ 1240/5 ve výši 23 250 Kč, PÚ 1682/10 ve výši 163 500 Kč, PÚ 2604/03 ve výši 8 365 504 Kč, PÚ 2724/03 ve výši 10 889 330 Kč, PÚ 3133/96 ve výši 16 841/197 Kč, PÚ 547/07 ve výši 1 277 000 Kč, PÚ 811/11 ve výši 2 498 250 Kč, PÚ 933/10 ve výši 651 Kč, PÚ 171/12 ve výši 2 543 Kč, PÚ 255/12 ve výši 2 836 500 Kč, PÚ 1857/11 ve výši 679 060 Kč a PÚ 543/12 ve výši 48 Kč. Pokud jde o podíl žalobkyně, tak ten je dle rozhodnutí PÚ 543/12 ve výši jedné čtvrtiny, v ostatních případech pak ve výši jedné poloviny, která vyplývá z rozhodnutí pozemkového úřadu PÚ 1857/11, 255/12, 171/12, 933/10, 811/11, 1682/10 a 1227/10. Restituční nárok žalobkyně za nevydané pozemky dle předmětných rozhodnutí pozemkového úřadu pak byl dle znaleckého posudku vyčíslen v částce 23 229 383 Kč. Znaleckým posudkem YBN CONSULT - Znalecký

ústav s.r.o. č. 345/3046/2017 ze dne 30. 10. 2017 bylo zjištěno ocenění dalších restitučních nároků žalobkyně vyplývajících z dalších výše uvedených rozhodnutí a to ve výši 7 158 091 Kč.

7. Ze znaleckého posudku YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. č. 345/3046/2017 ze dne 30. 10. 2017 bylo zjištěno, že jím byly oceněny restituční nároky žalobkyně a jejího bratra [REDAKCE] týkající se nevydaných pozemků podle rozhodnutí pozemkového úřadu č. PÚ 5064/92/2, PÚ 5064/92/3, PÚ 5064/92/4 a PÚ 5064/92/6 a dále i rozhodnutí pozemkového úřadu č. j. PÚ 1240/05, PÚ 1799/08, PÚ 811/11 a PÚ 1394/12, když poslední čtyři jmenovaná rozhodnutí pozemkového úřadu byla posléze zrušena a nahrazena pravomocnými rozhodnutími Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 10 C 215/2005-154, č. 43 C 378/2008, č. 9 C 227/2011 a č. j. 15 C 53/2013. Tento znalecký posudek vyhotovila znalecká společnost stejnou metodikou jako předchozí znalecký posudek z 20. 1. 2015 a to na podkladě podrobné stavebně technické dokumentace zpracované společností URBIA s.r.o. Z tohoto znaleckého posudku bylo zjištěno, že restituční nárok žalobkyně činí 7 158 091 Kč.
8. Ze znaleckého posudku společnosti YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. č. 301/2003/2016 z 26. 8. 2016 vypracovaného na žádost Obvodního soudu pro Prahu 5 pro potřeby řízení sp. zn. 48 C 252/2013 bylo zjištěno, že jím byl oceněn restituční nárok žalobkyně a jejího bratra týkající se nevydaných pozemků a to parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] obec [REDAKCE] a parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE], obec [REDAKCE] podle rozhodnutí pozemkového úřadu č. j. EU 1814/00 ze dne 10. 12. 2003. Nevýdané pozemky byly oceněny částkou celkem 7 803,70 Kč.
9. Ze stanoviska společnosti YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. se dne 13. 6. 2017 k námitkám žalovaného ke znaleckému posudku č. 219/2920/2015 ze dne 20. 1. 2015 bylo zjištěno, že ocenění restitučních nároků specifikovaných v tomto posudku by mělo být sníženo u některých tam předně označených pozemků celkem o částku 644 000 Kč.
10. Z vyjádření společnosti YBN CONSULT - znalecký ústav s.r.o. ze dne 18. 10. 2017 pak vyplývá, že své stanovisko k námitkám žalované ohledně znaleckého posudku z 20. 1. 2015 opravuje ohledně ocenění nevydaných částí pozemků PK [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] a PK parc. č. [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE]. Restituční nároky by měly být poníženy o částku 2 283 Kč a nikoli o částku 190 250 Kč. V ostatním na znaleckém posudku ze dne 21. 1. 2015 ve znění stanoviska ze 13. 6. 2017 tato společnost plně trvá.
11. Z oponentních znaleckých posudků [REDAKCE], zpracovaných na žádost žalované ve dnech 15. až 17. 12. 2018 bylo zjištěno, že oproti znaleckému posudku společnosti YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. č. 345/3046/2017 ze dne 30. 10. 2017 a z něj vyplývající částky 18 164 533 Kč ocenil znalec [REDAKCE] na podkladě stejných rozhodnutí pozemkového úřadu restituční nároky za nevydané pozemky v celkové výši 14 984 335,60 Kč a oproti znaleckému posudku společnosti YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. č. 219/2920/2015 ze dne 20. 1. 2015 a z něj vyplývající částky 62 819 136 Kč ocenil znalec [REDAKCE] restituční nároky žalobkyně za nevydané pozemky vyplývající z totožných rozhodnutí pozemkového úřadu v celkové výši 44 924 514 Kč.
12. Zpracovatelé znaleckých posudků předložených společností YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. [REDAKCE] a [REDAKCE] byli vyslechnuti při jednání dne 12.10.2022. V plném rozsahu trvali na svých závěrech, uvedli, že při stanovení cen odňatých pozemků vycházeli z podkladů, které jsou vyjmenovány ve znaleckém posudku č. 345/3046/2017 na stránce 2, encyklopedie wikipedie přístupné na internetu ale i informací získaných od [REDAKCE], který byl u panelové výstavby sídliště [REDAKCE]; tyto informace tam sice uvedeny nejsou, ale byly ověřeny složky orbia, na které je odkazováno. U každého rozhodnutí pozemkového úřadu jsou uvedeny podklady, které se týkají daného rozhodnutí, a ty jasně specifikují, že jde o vynětí ze zemědělského půdního fondu. Dále to identifikovali s územními plány a pak přesně zjistili, kde pozemky leží. Ze zákresů katastrálního úřadu je také patrné, o jaká parcelní čísla jde. Také

z územních plánů zjistili, o jaké oblasti přesně jde, a vysvětlili v posudcích, proč je ocenili tak, jak je ocenili.

13. V řízení byl při jednání dne vyslechnut také znalec [REDACTED] a ten uvedl, že vycházel při svém ocenění z rozhodnutí pozemkového úřadu, v první fázi stanovil umístění pozemku. V tomto ohledu zkoumal, v jaké pozici ten daný pozemek v době jeho převodu na stát byl z hlediska územně plánovací dokumentace. Podle toho pak stanovil, zda byl zastavitelný nebo nezastavitelný; následně jej vyhledal v ortofotomapách v daném období a jeho možnost na napojení na inženýrské sítě, které už tam byly vybudovány, a to používal při stanovení srážek ocenění pozemku dle vyhl.č. 316.
14. Znaleckými posudky YBN CONSULT - Znalecký ústav ze dne 20. 1. 2015 a ze dne 30. 10. 2017 byla prokázána výše restitučního nároku žalobkyně a to 29 995 724 Kč. Z tabulky obsahující přehled uspokojených restitučních nároků žalobkyně ke dni 16.4.2024 vyplývá, že její dosud neuspokojené restituční nároky činí 5 291 888,01 Kč. Tabulka obsahuje aktuální rozhodnutí soudů v ČR i s uvedenou výší plnění, která byla žalobkyni těmito rozhodnutími přiznána.
15. Právní vztah mezi účastníky soud posoudil dle zákona o půdě v platném znění a dle ustálené judikatury Ústavního a Nejvyššího soudu ČR k této problematice.
16. Podle § 4 odst. 1 zákona č. 229/1991 Sb. o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen zákon o půdě) oprávněnou osobou je státní občan České a Slovenské federativní republiky, který má trvalý pobyt na jejím území, a jeho půda, budovy a stavby patřící k původní zemědělské usedlosti, přešly na stát nebo na jiné právnické osoby v době od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1990 způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 zákona. Ve znění § 4 odst. 4 (účinném do 30. 6. 1993) v případě, že zemřela oprávněná osoba, která uplatnila nárok na vydání majetku před vydáním rozhodnutí podle § 9, přechází nárok na dědice.
17. Podle § 14 zákona o půdě oprávněné osobě náleží náhrada za obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby, které podle tohoto zákona nelze vydat nebo které zanikly nebo byly převedeny na osobu, která není povinna je vydat. Obdobně oprávněné osobě náleží náhrada za pozemek, který se podle tohoto zákona nevydává a za který nebyl poskytnut jiný pozemek.
18. Podle § 17 odst. 3 písm. b) zákona o půdě nemovitosti ve vlastnictví státu, na které nebylo ve lhůtě uvedené v § 13 uplatněno právo na vydání, může pozemkový úřad převést do vlastnictví oprávněných osob k uspokojení jejich nároků na náhradu podle § 14 až 16 nebo § 20.
19. Podle § 11a odst. 1 zákona o půdě v platném znění oprávněným osobám uvedeným v § 4, kterým podle tohoto zákona nelze vydat pozemky odňaté způsobem uvedeným v § 6 odst. 1 a 2, převádí pozemkový úřad jiné pozemky na základě veřejných nabídek, není-li dále stanoveno jinak. Osoby, na které právo oprávněné osoby na bezúplatný převod jiného pozemku přešlo děděním, se pro účely tohoto zákona považují za oprávněné osoby.
20. Podle § 11a odst. 2 zákona o půdě veřejné nabídky sestavuje pozemkový úřad jak z pozemků, které se nacházejí v zastavěném území obce, nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí schválené územně plánovací dokumentace, pokud jejich převod nebrání zákonná překážka, tak z pozemků, které se nacházejí mimo zastavěné území obce nebo zastavitelné ploše takto vymezenými závaznou částí územně plánovací dokumentace. Pozemky nepřevedené na základě této nabídky budou předmětem převodu podle zákona č. 503/2012 Sb. o státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů.
21. Podle § 11a odst. 13 zákona o půdě se na pozemku uvedená ve veřejné nabídce stanoví podle vyhlášky č. 182/1988 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb., přičemž pozemky určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění budou oceněny jako stavební.

22. Podle § 28a zákona o půdě se náhrady podle tohoto zákona poskytují v cenách platných ke dni 24. 6. 1991 podle vyhlášky č. 182/1988 Sb. ve znění vyhlášky č. 316/1990.

23. V dané věci nebylo mezi účastníky sporné, že žalobkyně je oprávněnou osobou ve smyslu ustanovení § 4 zákona o půdě a v tomto řízení se domáhá uspokojení svého restitučního nároku za pozemky, které jí nebyly vydány z důvodu překážek vyjmenovaných v § 11 odst. 1 zákona o půdě. Ke dni vydání tohoto rozhodnutí se domáhala podle § 11 a § 14 odst. 1 a § 17 odst. 3 písm. a) zákona o půdě vydání náhradních pozemků parc. č. [redacted] katastrální území [redacted] obec [redacted] pozemek parc. č. [redacted] katastrální území [redacted] obec [redacted] pozemek parc. č. [redacted] katastrální území [redacted] obec [redacted] pozemek parc. č. [redacted] katastrální území [redacted] obec [redacted] parc. č. [redacted] a parc. č. [redacted] v katastrálním území [redacted] a obci [redacted] zapsaných na LV č. [redacted] u Katastrálního úřadu pro Jihočeský kraj, Katastrální pracoviště České Budějovice. Soud nejprve k této problematice poskytování náhradních pozemků oprávněným osobám podotýká, že smyslem zákonné úpravy shora citované je oprávněným osobám zajistit co nejsnazší uspokojení jejich nároku tam, kde s odkazem na právní jistotu či veřejný zájem zákonodárce neumožnil jinak obecně preferovanou nápravu újmy uvedením v předešlý stav. V tomto ohledu dále poukazuje na závěry učiněné vyššími soudy ve věcech řízení o uzavření smlouvy o bezúplatném převodu pozemků do vlastnictví navrhovatele k uspokojení jeho nároku jako oprávněné osoby na převod náhradních pozemků za pozemky, které mu nelze vydat, tedy že poskytování náhradních pozemků oprávněným osobám patří k základním povinnostem pozemkového fondu ČR, přičemž struktura jeho nabídky musí mít takové kvalitativní a kvantitativní parametry, aby náhrada byla poskytnuta v co možná nejkratší době, co možná nejširšímu okruhu oprávněných osob. Takové rozhodnutí, v němž bude Pozemkovému fondu ČR (předchůdci žalované) uložena povinnost uzavřít s osobou oprávněnou smlouvu o bezúplatném převodu vlastnického práva ke konkrétním pozemkům, i když tyto nebyly uveřejněny ve veřejné nabídce, nelze ve vztahu k ostatním osobám oprávněným považovat za diskriminující a takové rozhodnutí je v souladu s principem ovládajícím soukromé právo (každý si střeží svá práva) (viz. rozsudek velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 3767/2009 ze dne 9.12.2009, uveřejněný pod č. 62/2010 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Dále byl v tomto rozhodnutí výslovně přijat závěr, že ani postup podle ustanovení § 11a zákona o půdě, předpokládající zásadně převod pozemku oprávněným osobám na základě veřejných nabídek, nemusí být vždy zárukou řádného plnění povinností Pozemkového fondu k převodu náhradních pozemků. Podle konstantní judikatury Nejvyššího soudu (např. rozsudek sp. zn. 28 Cdo 5389/2014, sp. zn. 28 Cdo 1540/2015) je pak uspokojení nároku oprávněné osoby způsobem, jenž se vymyká zákonem stanovenému postupu, popsáném v § 11a zákona o půdě, považováno za uplatnitelné v situaci, jsou-li prokázány okolnosti, na jejichž podkladě lze postup žalované kvalifikovat jako liknavý, svévolný či diskriminační, a kdy se oprávněná osoba přes svůj aktivní přístup nemůže dlouhodobě domoci svých práv.

24. Svévole a liknavost v postupu žalované při uspokojování restitučních nároků žalobkyně a jejich ocenění byly opakovaně shodně řešeny v několika desítkách předcházejících řízení a rozhodovali o nich soudy všech stupňů téměř jednotně. Svévolný a liknavý postup žalované byl ve všech těchto řízeních iniciovaných žalobkyní shledán, stejně tak bylo soudy akceptováno ocenění restitučních nároků žalobkyně podle jí předkládaných znaleckých posudků společnosti YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. Žalobkyně tedy i v dané věci má ve smyslu ustanovení § 13 o.z. legitimní očekávání, že tyto předběžné otázky, opětovně řešené ve více řízeních stejným způsobem, budou vyřešeny i v dalších budoucích řízeních (tj. i v daném řízení) stejně. Zásada legitimního očekávání restituventa je formulována v rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2742/07 a otázku svévolného a liknavého postupu žalované při uspokojování restitučních nároků žalobkyně a ocenění jejich restitučních nároků řešil již i Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací ve věci sp. zn. 19 Co 584/2017, kdy šlo o řízení žalobce [redacted] [redacted]

(bratra žalobkyně) a žalované České republiky - Státního pozemkového úřadu. K otázce svévole a liknavosti v rozsudku z 27. 7. 2017, č.j. 19 Co 584/2017-752 tento odvolací soud uvedl, že postup žalované při uspokojování nároku žalobce lze označit za liknavý a svévolný, když nárok žalobce nebyl ani po necelých dvacetipěti letech od podání výzvy k uspokojení restitučního nároku právního předchůdce žalobce zcela uspokojen, ačkoli žalobce aktivně činil kroky k jeho uspokojení. Stejný závěr vyslovil jiný senát Krajského soudu v Českých Budějovicích ve svém rozhodnutí ze dne 26. září 2017 č. j. 19 Co 1118/2017-222 v řízení žalobkyně [REDAKCE] [REDAKCE] proti žalované ČR-Státnímu pozemkovému úřadu, když rozhodoval o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 15. 3. 2017 č. j. 16 C 110/2016-165.

25. Restituční nárok žalobkyně byl oceněn znaleckým ústavem YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. částkou 22 939 383 Kč, přičemž žalovaná jej v tomto rozsahu do současné doby neuznává a tedy i vychází z toho, že její restituční nárok byl již dokonce přečerpán. Nárok žalobkyně tedy stále nebyl z její strany správně oceněn a žalobkyně se tak ani nemohla přihlašovat do veřejných nabídek. Tím, že žalovaná neuznala správnou výši restitučního nároku žalobkyně, fakticky ztížila, ne-li zcela znemožnila, uspokojení restitučního nároku žalobkyně. Stejný závěr učinil Nejvyšší soud ve věci bratra žalobkyně, [REDAKCE] [REDAKCE] v řízení vedeném u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 28 Cdo 2597/2015. V této souvislosti soud ještě poukazuje na odůvodnění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2019 č. j. 22 Co 41/2019-954 v restituční věci žalobkyně [REDAKCE] [REDAKCE] proti žalované ČR – SPÚ, kdy rozhodoval o odvolání žalované do rozsudku Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 1. listopadu 2018, č.j. 20 C 13/2018-901. Odvolací soud uvedl ohledně základu nároku, že tato otázka byla soudem ve všech instancích opakovaně řešena s pozitivním závěrem a odvolací soud, stejně jako soud prvního stupně a další soudy, se ztotožňuje s tím, že u žalobkyně je dán nárok na přímé uspokojení jejího nároku na vydání náhradních pozemků mimo systém veřejných nabídek. Ve smyslu ustanovení § 13 o.z. neshledal žádné nové okolnosti, které by odůvodňovaly jiné rozhodnutí. Liknavý a svévolný postup žalované při uspokojování restitučního nároku žalobkyně soudy spatřují v kombinaci vícero okolností. Jde především o zdlouhavost celého procesu restituce, který byl zahájen v roce 1992 a k prvním dvěma rozhodnutím došlo až v roce 2003. Ani v tuto chvíli, jak se z argumentace žalované podává, není mezi účastníky uzavřena otázka ocenění nevydaných pozemků z uvedených správních rozhodnutí a není v evidenci žalované uvedena správná hodnota nároku žalobkyně. Svévolným postupem žalované je tedy v dané věci skutečnost, že žalobkyni jako oprávněné osobě nesprávným ohodnocením jejího nároku stěžuje uspokojit svůj nárok v celém rozsahu získáním náhradních pozemků, které by odpovídaly svým charakterem a hodnotou pozemkům nevydaným.

26. K otázce ocenění restitučního nároku žalobkyně znaleckými posudky společnosti YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. se již vyjadřovalo mnoho soudů všech stupňů ve svých rozsudcích v obdobných řízeních. I v tomto řízení soud považuje oba znalecké posudky této společnosti za správné, věrohodné, přesvědčivé a to i ve spojení s výpověďmi znalců a při porovnání s tzv. oponentními znaleckými posudky [REDAKCE]. Účelem ocenění nevydaných pozemků je zachování identity jejich charakteru, přičemž rozhodné jsou jejich vlastnosti a hodnota ke dni jejich odnětí státem. Bylo opakovaně uzavřeno a tyto názory sdílí i tento soud, v situaci, kdy byly pozemky v době přechodu na stát vedeny sice jako zemědělské, ale dle v té době existující územně plánovací dokumentace byly určeny k výstavbě za účelem realizace sídliště, je třeba je oceňovat dle § 14 odst. 1 vyhl.č. 182/1988 Sb., ve znění vyhl.č. 316/1990 Sb., (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 28 Cdo 2956/2014, 28 Cdo 4678/2014, 28 Cdo 3971/2014, 28 Cdo 1227/2015). Konstatní je rovněž závěr, že za územně plánovací dokumentaci lze se zřetelem k individuálním skutkovým okolnostem případu považovat i schválený směrný územní plán vydaný podle příslušného právního předpisu a pozemky jím určené k zastavení v době jejich odnětí oceňovat jako pozemky určené pro stavbu. Nadto bylo

rovněž opakovaně konstatováno, že žalovanou předkládané znalecké posudky [redacted] trpí věcnými vadami, byly zpracovány na základě neúplných podkladů a závěry znalce jsou tak z části nepřezkoumatelné. I v případě ocenění restitučního nároku žalobkyně na základě znaleckých posudků YBN CONSULT - Znalecký ústav s.r.o. má žalobkyně legitimní očekávání, aby i v této otázce, kterou řešily soudy všech stupňů v předcházejících řízeních shodně, byla tímto způsobem řešena i v tomto řízení a v dalších budoucích řízeních. K otázce ocenění restitučního nároku žalobkyně za pomoci těchto znaleckých posudků se vyslovil opakovaně i Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací (viz např. rozsudek ze dne 26. 9. 2017 č. j. 19 Co 1118/2017-222, rozsudek č.j. 19 Co 858/2019-1113 a rozsudek ze dne 27. 7. 2017 č. 19 Co 584/2017-75), v nichž konstatoval, že závěry znaleckého posudku č. 219/2920/2015 jsou náležitě odůvodněny, jsou podloženy obsahem nálezu a bylo přihlédnuto ke všem skutečnostem, s nimiž se bylo potřeba vypořádat. Znalecký ústav provedl ocenění pozemků vykoupených za účelem výstavby sídliště, případně určené schválenou územně plánovací dokumentací k zastavění podle jejich zařazení ke dni přechodu na stát, v cenové úrovni platné k 24. 6. 1991 podle vyhlášky MFČR č. 182/1988 ve znění vyhlášky č. 316/1990 Sb. jako pozemků stavebních. Den přechodu na stát vyplývá z jednotlivých kupních smluv, případně výměrů, které měl znalecký ústav k dispozici a vycházela z nich i žalovaná ve svých rozhodnutích vydaných podle ustanovení § 9 odst. 4 zákona o půdě. Pozemky byly vykoupeny za účelem výstavby sídliště jako celky, byly určeny pro stavbu a při ocenění výše těchto náhrad je nepodstatné, že některé z nich byly následně zastaveny pouze z části. I na aplikaci přílohy č. 7 citované vyhlášky při oceňování zemědělských pozemků jako stavebních je třeba nahlížet tak, aby byl zachován účel restitučních předpisů, tedy alespoň částečně odčiněno bezprávi spočívající v odnětí nemovitostí a toto příkoří napraveno v podobě odpovídajícího peněžitého plnění. Pokud jde o ocenění pozemků, které nebylo možno pro zákonnou překážku vydat oprávněné osobě, a za které je třeba poskytnout náhradu, je správný závěr, že ačkoli byly pozemky, které nebylo možno oprávněným osobám vydat pro zákonnou překážku, vedeny v době přechodu na stát v evidenci jako zemědělské, žalobce prokázal, že předmětné pozemky (uvedené ve znaleckém posudku) byly v době přechodu na stát vykoupeny za účelem výstavby sídliště, která se posléze realizovala, případně podle územně plánovací dokumentace byly určeny k výstavbě, a proto je nutné poskytnout oprávněné osobě za ně náhradu jako za pozemky určené pro stavbu.

- 27.K převoditelnosti náhradních pozemků soud zjistil, že ohledně pozemků parc.č. [redacted] a [redacted] k.ú. [redacted] a obec [redacted] pozemků parc.č. [redacted] a [redacted] k.ú. a obec [redacted] neexistuje žádná zákonná překážka bránící jejich převodu.
- 28.U pozemků parc.č. [redacted] a [redacted] v k.ú. a obci [redacted] soud z ortofotomap dostupných ve veřejné evidenci a výsledku svědků manželů [redacted] zjistil, že oba pozemky jsou využívány jako zahrady v souvislosti se stavbou čp. [redacted] stojící na pozemku parc. č. [redacted] k.ú. [redacted] jehož vlastníkem jsou manželé [redacted], komplex pozemků je oplocený a užíván dlouhodobě na základě nájemní smlouvy jako pastvina pro ovce; na jednom z pozemků se nachází studna, která náleží ke stavbě čp. [redacted] k odběru pitné vody, na jednom z pozemků je umístěna hospodářská budova – seník a bouda pro ovce, králíkárny.
- 29.Pokud jde o ocenění předmětných pozemků, tak soud vycházel ze znaleckého posudku vypracovaného na žádost žalované [redacted] z 14.11.2023 č.j. SPU 416949/2023/Vac. Znalec v něm pozemek parc.č. [redacted] v k.ú. [redacted] a obci [redacted] ocenil na hodnotu 806 147,30 Kč, pozemek parc.č. [redacted] v k.ú. [redacted] a obci [redacted] ocenil na hodnotu 588 553,15 Kč, pozemek parc.č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted] ocenil na hodnotu 471 335,96 Kč a pozemek parc.č. [redacted] v k.ú. a obci [redacted] na hodnotu 1 115 778,45 Kč.
- 30.Z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že podmínkou pro vyhovění žalobě na uložení povinnosti bezúplatně převést zemědělský pozemek oprávněné osobě za nevydaný pozemek je to, aby šlo o pozemek převodu „vhodný“, tedy pozemek, jenž by byl do veřejné nabídky takto zařaditelný (k tomu např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2017 sp. zn.: 28 Cdo

5368/2015 a unesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 5. 2016 sp.zn.: 28 Cdo 4400/2015). Podle rozhodovací praxe Nejvyššího soudu v ČR je třeba za další kritéria vhodnosti pozemku pokládat to, zda-li nejde o pozemek zatížený právy třetích osob, nebo zda je jeho převod z jiného důvodu zapovězen zákonem, zda jej lze zemědělsky obhospodařovat, nebo zda nevzniknou při hospodaření s takovým pozemkem jiné problémy. Zastavenost pozemku, ať už konkrétním druhem areálu, nebo jinou stavbou bránící jeho zemědělskému využití, představuje také okolnost bránící jeho vydání v rámci restituce. Podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu může být překážkou vydání pozemků též funkční souvislost pozemků se stavbou, tedy to, že pozemky tvoří s objekty výstavby jeden funkční celek (§ 11 odst. 1 písm.c) zákona o půdě). Soud proto ohledně pozemků parc.č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. a obci [REDAKCE] u nichž shledal uvedenou překážku převoditelnosti, žalobu, jak je uvedeno ve výroku v odstavci III., zamítl.

31. Ve zbylé části však soud s ohledem na shora uvedené uzavírá, že v tomto případě shledal postup žalované při uspokojování restitučních nároků žalobkyně svévolným a liknavým a pak se může žalobkyně coby oprávněná osoba domáhat převodu konkrétních náhradních pozemků bez jejich předchozího zahrnutí do veřejné nabídky. Výše neuspokojeného restitučního nároku žalobkyně byla spolehlivě prokázána a jeho hodnota převyšuje hodnotu pozemků, jejichž bezplatného převodu se domáhá. Požadované pozemky (tedy vyjma pozemků parc.č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v k.ú. a obci [REDAKCE] jsou vhodné k poskytnutí náhrady za pozemky odňaté a nevydané, nejsou zatíženy žádnými veřejně prospěšnými stavbami, jsou zemědělsky obhospodařovatelné a proto soud žalobě ohledně jejich vydání žalobkyni vyhověl.

32. O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 153 odst. 2 o.s.ř., kdy žalobkyně se domáhala nahrazení projevu vůle žalované uzavřít s ní smlouvu o bezúplatném převodu náhradních pozemků a v průběhu řízení ohledně některých pozemků brala svou žalobu zpět s ohledem na dodatečná zjištění, že tyto nejsou vhodné k převodu. Částečné zpětvzetí žaloby ze strany žalobkyně tak nelze považovat za její procesní neúspěch, když žaloba byla částečně vzata zpět pro nezpůsobilost vydání daných pozemků, stejně jako částečné zamítnutí této žaloby. Řízení o uspokojení nároku převodem náhradních pozemků oprávněné osoby je řízením o určitém způsobu vypořádání vztahů mezi účastníky ve smyslu ust. § 153 odst. 2 o.s.ř. a nárok oprávněné osoby lze uspokojit vícero způsoby a soud není v řízení vázán žalobním návrhem. Žalobkyně žalobou dosáhla toho, že je žalovaná povinna bezúplatněji převést vybrané náhradní pozemky dle zákona o půdě a tento výsledek sporu lze tak hodnotit jako její plný úspěch ve věci ve smyslu ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a soud jí proto přiznal plnou náhradu nákladů řízení, které ve věci účelně vynaložila. Tyto jsou tvořeny odměnou za zastoupení advokátem dle ust. § 7 ve spojení s § 8 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, soud při výpočtu odměny vycházel z tarifní hodnoty představující hodnotu převáděných pozemků, kdy výše odměny za 1 úkon právní služby činí 20 260 Kč a zástupce žalobkyně provedl následující úkony ve věci: (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby, písemné podání ve věci samé ze dne 27.1.2021, 8.4.2022, 21.4.2022 a 19.10.2022, 5x účast na jednání soudu – dne 7.1.2022, 23.3.2022, 12.10.2022, 11.10.2023 a 17.4.2024), tedy mu náleží odměna ve výši **202 600 Kč**. Dále tyto náklady tvoří paušální náhrada hotových výdajů ve výši **3 000 Kč** dle § 13 odst. 1 a 3 vyhl.č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, náhrada cestovného za cesty z Prahy do Českých Budějovic a zpět k jednání soudu dne 7.1.2022, 23.3.2022, 12.10.2022, 11.10.2023 a 17.4.2024 vozidlem tov.zn. Toyota XA5 re.zn. [REDAKCE] s průměrnou spotřebou 5,9l/100km a p.hm. benzin, při najetých 302 km /1 cesta; za cesty 7.1.2022 a 23.3.2022 mu při ceně benzinu 37,10 Kč/l a základní amortizaci 4,7 (vyhl.č. 511/2021 Sb.) náleží náhrada cestovného po 2 080 Kč, za cestu 12.10.2022 při ceně benzinu 44,50 Kč/l a amortizaci 4,7 Kč/km (vyhl.č. 511/2021 Sb.) mu náleží cestovné ve výši 2 212 Kč, za cestu 11.10.2023 při ceně benzinu 41,20 Kč/l a amortizaci 5,2Kč/km (vyhl.č.467/2022 Sb.) mu náleží cestovné ve výši 2 305 Kč a za cestu dne 17.4.2024 při ceně benzinu 38,20 Kč/l a amortizaci 5,6Kč/km (vyhl.č. 398/2023 Sb.) mu náleží cestovné ve výši 2 372 Kč. cestovné tedy celkem činí **11 049 Kč**. Dále mu náleží náhrada za promeškaný čas

za 30 započatých půlhodin ve výši **3 000 Kč** a náhrada za 21% DPH, jehož je advokát žalobkyně plátcem a která činí **46 126 Kč**.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českých Budějovicích.

Nesplní-li povinný dobrovolně a včas, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze se jejího splnění domáhat cestou exekuce.

České Budějovice 24. dubna 2024

JUDr. Hana Brožová v.r.
samosoudkyně